

Dosarul nr. 2ra-43/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (D. Sușchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol și V. Negru)

DECIZIE

30 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
judecătoriai

Valeriu Doagă
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu cu privire la rezilierea contractului de societate civilă,

împotriva deciziei din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost admise cererile de apelul depuse de către Daniel Rusu și Tatiana Naconecinaia, casată hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

Daniel Rusu a depus cererea de chemare în judecată la 15 mai 2015 împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc cu privire la rezilierea contractului de societate civilă.

Reclamantul în motivarea pretențiilor a indicat că la 8 aprilie 2009, între Șevciuc Veaceslav, Daniel Rusu și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a fost încheiat contractul de societate civilă cu privire la construirea unui imobil, care urma a fi amplasat în mun. Chișinău, str. Al. Vlahuța, 1 a.

Contribuția în construcția bunului imobil, s-a stabilit după cum urmează: Șevciuc Veaceslav – 1/6 cotă-parte, Rusu Daniel – 1/3 cotă-parte și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” – 1/2 cotă-parte.

S-a indicat că părțile contractante au convenit asupra reconstruirii imobilului vechi ce le aparținea cu drept de proprietate comună pe cote-părți, prin construirea în locul acestuia, în conformitate cu documentația de proiect și proiectul aprobat, a unei construcții noi, cu cinci nivele și mansardă.

Daniel Rusu a menționat că prin contractul respectiv părțile au stabilit mărimea cotelor-părți, care va reveni fiecărui coproprietar în noul imobil, iar construcția acetuia și-a asumat-o Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Reclamantul a specificat că potrivit pct. 2.1 al contractului, Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” s-a obligat să finalizeze construcția (complet edificată cu acoperiș) la expirarea unui an de la începerea construirii de facto a acesteia și deținerii autorizației de construcție.

În acest sens s-a precizat că Daniel Rusu fiind coproprietar a 1/3 cotă-parte din imobilului respectiv, și-a exprimat acordul la obținerea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a autorizației de construcție, eliberată de autorități în data de 16 aprilie 2009 și a certificatului de urbanism.

Reclamantul a punctat că Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a început lucrările de reconstrucție, dar totul s-a limitat doar la turnarea pilonilor fundației, iar ulterior lucrările fiind sistate.

Consideră Daniel Rusu că acest fapt se demonstrează prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 13 noiembrie 2009 întocmit de Inspecția de Stat în Construcții și hotărârea judecătorească emisă la 18 iunie 2010, constatându-se faptul că Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” nu și-a onorat obligațiile asumate în baza respectivului contract și anume, nu a edificat imobilul dat în termen de un an de la începerea construcției.

S-a mai indicat că termenul de executare a lucrărilor de construcție stabilit în contractul de societate civilă a expirat și nici un acord adițional la acesta nu a fost încheiat în scopul prelungirii termenului de valabilitate.

Daniel Rusu a indicat că prin hotărârea instanței de judecată din 28 februarie 2011 cu privire la partajul averii dobândite în timpul căsătoriei dintre Șevciuc Veaceslav și Rusu Camelia acestora le-a revenit câte 1/12 cotă-parte din imobil.

Ulterior, la 30 aprilie 2014, Rusu Camelia a înstrăinat cota sa parte ce-i revenea din imobil lui Cernăuțeanu Igor, iar la 21 octombrie 2011, Rusu Daniel a înstrăinat cota sa parte din imobilul respectiv, Tatianeii Naconecinaia.

Consideră reclamantul că pentru Rusu Camelia și Rusu Daniel contractul în litigiu nu produce efecte juridice, fiind nul de drept, or acest contract urma să producă efecte în privința Cameliei Rusu și Daniel Rusu, în condițiile în care aceștia erau coproprietari ai imobilului.

Totodată reclamantul a opinat că contractul de societate civilă nu este opozabil lui Igor Cernăuțeanu și nici Tatianeii Naconecinaia, deoarece în cazul dat, legea nu prevede o subrogare de la sine în drepturi și obligații ce reies din acest act juridic.

Or, subrogarea în drepturi și obligații dintr-un contract poate avea loc doar în condițiile încheierii a unui contract de cesiune a creanței și/sau preluare a datoriei.

Daniel Rusu la 7 decembrie 2011 a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” o somație cu privire la rezilierea contractului încheiat la 8 aprilie 2009, pe motiv de nexecutare a obligațiilor contractuale.

Reclamantul a specificat că Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” continuă să prezinte respectivul contract în fața autorităților locale pentru

obținerea dreptului la construcție, cu toate că a încălcat prevederile acestui act juridic.

S-a accentuat că reieșind din pct. 2.1 al contractului, Daniel Rusu a așteptat ca Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” să execute contractul în decurs de un an din momentul începerii construcției și emiterii autorizației de construire, ultima nu și-a onorat obligația asumată și din data emiterii autorizației de construcție și începerii efective a construirii imobilului.

Prin încheierea protocolară din 18 octombrie 2016 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău au fost antrenați în proces în calitate de intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu (f.d. 137, vol. I).

A solicitat Daniel Rusu rezilierea contractului de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 încheiat între Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Prin hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu cu privire la rezilierea contractului de societate civilă a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată (f.d. 145, 153-161, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de judecată a considerat că probele anexate la dosar nu justifică pretențiile invocate în acțiune.

Manifestînd dezacord față de hotărârea primei instanțe, Daniel Rusu la 14 aprilie 2017 și Tatiana Naconecinaia la 18 aprilie 2017, au contestat-o cu apel, solicitînd casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise cererile de apelul depuse de către Daniel Rusu și Tatiana Naconecinaia, casată hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, fiind emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu cu privire la rezilierea contractului de societate civilă, fiind reziliat contractul de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 încheiat între Daniel Rusu (reprezentat de Gheorghe Rusu și Tatiana Naconecinaia) și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” (f.d. 36, 37-45, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel concluzionat că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele pricinii, nu a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar și în consecință a fost emisă o soluție incorectă.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița, fiind împuternicit prin mandatul nr. 0493552 din 5 octombrie 2015 (f.d. 32, vol. I), la 1 octombrie 2018, a contestat-o cu recurs solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a cauzei, fiind încălcate normele de drept procedural și aplicate eronat normele de drept material.

Recurentul a specificat că asupra argumentelor și motivelor invocate în cererea de chemare în judecată depusă de către Rusu Daniel, s-a expus deja Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 4 februarie 2015.

Potrivit art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este atașată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 3 august 2018, prin care a fost expediată în adresa părților copia deciziei instanței de apel (f.d. 46, vol. II), însă la dosar nu sunt date care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Prin urmare, Colegiul consideră că recursul a fost declarat în termen.

Copia recursului a fost expediată în adresa intimaților la 5 noiembrie 2018, iar în adresa Curții Supreme de Justiție la 15 noiembrie 2018 a parvenit referința prin care Șevciuc Veaceslav a solicitat admiterea recursului.

La 15 noiembrie 2018 și la 3 decembrie 2018, în dresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referințele prin care Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel, Naconecinaia Tatiana și Cernăuțanu Igor au solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Prin încheierea din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița întemeiat și care urmează a fi admis.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Actele pricinii certifică faptul că Daniel Rusu a depus cererea de chemare în judecată la 15 mai 2015 împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, prin care a solicitat rezilierea contractului de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 încheiat între Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Judecând cauza dată, prima instanță prin hotărârea din 13 aprilie 2017, a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu cu privire la rezilierea contractului de societate civilă.

Ulterior, instanța de apel, prin decizia din 3 iulie 2018 a admis cererile de apelul depuse de către Daniel Rusu și Tatiana Naconecinaia, a casat hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu, fiind reziliat contractul de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 încheiat între Daniel Rusu (reprezentat de Gheorghe Rusu și Tatiana Naconecinaia) și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând situația de fapt din speța dată, în raport cu normele de drept material pertinente speței, punctează că concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă. Actul de dispoziție a primei instanțe a fost adoptat cu respectarea normelor de procedură și cu aplicarea corectă a normelor de drept material.

În susținerea poziției respective, instanța de recurs consideră oportun de a reliefa prevederile art. 514 Cod civil, care statuează expres că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

De menționat că prin natura sa, raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat.

Pentru ca o obligație să poată fi executată, primordial, este necesar ca aceasta să existe, adică să fi luat naștere în virtutea unuia din temeiurile prevăzute în art. 8 și art. 514 Cod civil.

În conformitate cu art. 1339 Cod civil, prin contract de societate civilă, două sau mai multe persoane (asociați, participanți) se obligă reciproc să urmărească în comun scopuri economice ori alte scopuri, fără a constitui o persoană juridică, împărțind între ele foloasele și pierderile, iar potrivit art. 1340 din același cod, contractul de societate civilă trebuie să aibă un obiect licit, constituit în interesul comun al asociaților.

Legiuitorul în dispozițiile normelor precitate, a accentuat că părțile unui contract de societate civilă se asociază atât în vederea împărțirii beneficiilor, cât și a eventualelor pierderi.

Instanța de recurs menționează că caracterul lucrativ (patrimonial) este de esență societății civile, membrii ei urmăresc realizarea unor foloase patrimoniale, pe care să le împartă între ei.

De asemenea, ceea ce caracterizează contractul de societate este faptul că, după cum rezultă din art. 1491 și 1492 alin. (1) Cod civil, asocierea se face în scopul special de a obține beneficii. Acest scop intră în conținutul noțiunii de cauză a contractului și trebuie analizat ca atare.

Actele cauzei certifică faptul că între Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel (reprezentat de către tatăl său, Rusu Gheorghe și mama sa, Naconecinaia Tatiana)

și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a fost încheiat contractul de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 și garanția din 2009 (f.d. 8-1 1).

Potrivit pct. 3.1 al contractului de societate civilă părțile au convenit să investească în construcția imobilului nelocativ, situat pe adresa mun. Chișinău, str. A. Vlăhuță, 1A, în următoarea modalitate: Șevciuc Veaceslav cu 1/6 cota-parte a imobilului, Rusu Daniel cu 1/3 cota-parte a imobilului și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” cu 1/2 cota-parte a imobilului, și finanțarea costului lucrărilor de construcție, cu darea în exploatare a imobilului construit (f.d. 8).

În acest sens, instanța de recurs reiterează prevederile art. 1342 alin. (1) - (4) Cod civil, care statuează expres că participanții trebuie să verse contribuțiile convenite prin contract. În lipsa unor dispoziții în acest sens, ei sînt obligați la plata unor contribuții egale. Contribuțiile pot consta din bunuri, inclusiv din drepturi patrimoniale. Dacă prin contract nu s-a dispus altfel, contribuțiile devin proprietate comună a participanților. De patrimoniul social aparține ceea ce s-a dobîndit în baza unui drept ce ține de acel patrimoniu și ceea ce s-a dobîndit ca despăgubire pentru distrugerea, pierderea sau deteriorarea unui obiect din el. Contribuția unui participant nu poate fi majorată fără consimțămîntul acestuia.

Colegiul menționează că potrivit pct. 8.1.2 al contractului de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009, contractul nu încetează și nu se modifică pînă la data dării în exploatare a construcției, situată pe adresa mun. Chișinău, str. A. Vlăhuță, 1A, la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, (f.d. 10)

În conformitate cu prevederile art. 1352 alin. (1) Cod civil, dacă în contract nu este prevăzută o durată determinată a societății civile, fiecare asociat poate rezilia contractul cu un preaviz de 3 luni. Rezilierea nu poate avea loc în momentul sau în împrejurările în care s-ar produce un prejudiciu societății civile.

Instanța de recurs, în caest sens punctează că reclamantul-intimat Rusu Daniel a solicitat rezilierea contractului de societate civilă din 8 aprilie 2009, încheiat între Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel (reprezentat de către tatăl său, Rusu Gheorghe și mama sa, Naconecinaia Tatiana) și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Conformitate cu art. 733 din Codul Civil, contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decît în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților.

Potrivit art. 747 Cod civil, rezilierea operează numai pentru viitor. Pot fi reziliate contractele cu executare succesivă. La reziliere, art.734, 735, 737, 741–746 se aplică în modul corespunzător.

În această ordine de idei, instanța de recurs reliefează prevederile art. 748 Cod civil, potrivit cărora, dacă motivul rezilierii constă în neexecutarea unei obligații contractuale, rezilierea este admisibilă numai la expirarea fără rezultat a unui termen de remediere (termen de grație) sau după o somație rămasă fără efect. Dispozițiile art.709–711 se aplică în modul corespunzător.

Contractele cu executare succesivă în timp pot fi reziliate de orice parte pentru motive întemeiate, fără respectarea unui termen de grație sau de somație. Există motiv întemeiat atunci cînd, luîndu-se în considerare toate împrejurările cazului și interesele ambelor părți, nu se poate pretinde nici uneia dintre ele continuarea raporturilor contractuale pînă la expirarea termenului de grație sau de somație.

Cel îndreptățit poate rezilia contractul doar într-un termen rezonabil, după ce a cunoscut sau a trebuit să cunoască motivul rezilierii.

Dacă, după reziliere, prestațiile efectuate nu mai prezintă interes pentru cel îndreptățit să rezilieze, el poate extinde rezilierea și asupra acestor prestații. În cazul restituirii prestațiilor efectuate, art.731 și 738 se aplică în modul corespunzător.

Prima instanță corect a stabilit că pe cale de consecință, de îndată ce creditorul are un drept la rezoluțiune ori reziliere, de natură legală sau convențională, acesta îl poate exercita prin declarație scrisă față de debitor.

Or, instanța de recurs constată că reclamantul-intimat Rusu Daniel a expediat în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” somația de reziliere a contractului, potrivit căreia „a anunțat că la data când va recepționa prezenta somație, contractul nr. 1 din 8 aprilie 2009, încheiat cu Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” se consideră reziliat de drept și nu va mai produce efecte juridice pe viitor” (f.d. 19).

Potrivit art. 734 Codul Civil, părțile își pot rezerva în mod expres prin contract dreptul de rezoluțiune a contractului. Acordul privind rezoluțiunea contractului trebuie să fie încheiat în forma cerută pentru contract dacă din lege, contract sau uzanțe nu rezultă altfel.

În acest sens, prima instanță just a stabilit că în speță nu a existat și nu există acordul părților și anume a lui Rusu Daniel și a Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Șevciuc Veaceslav privind rezilierea contractului de societate civilă din 8 aprilie 2009.

Prin urmare, corect au fost apreciate ca fiind neîntemeiate și neavând nici un suport juridic declarațiile lui Rusu Daniel, indicate în cererea de chemare în judecată și susținute de către reprezentantul său, avocatul Orbu Ștefan în cadrul ședințelor de judecată, precum că, „Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” nu și-a onorat obligațiile asumate în punctul 2.1 din contract, prin urmare, potrivit ar. 542 Cod civil, contractul a încetat de drept și toate obligațiile stabilite între părți sunt stinse”.

Instanța de recurs punctează că potrivit pct. 2.1 al contractului de societate civilă din 8 aprilie 2009 „construcțiile portante, parcare, intrarea principală, acoperișul, scara, ascensorul și fațada casei trebuie construite conform proiectului aprobat, în termen de un an, cu respectarea tuturor normelor de construcție, din momentul de fapt al lucrărilor de construcție, în prezența autorizației de construcție (f.d. 8).

Sunt neîntemeiate declarațiile lui Rusu Daniel, indicate în cererea de chemare în judecată și susținute de către reprezentantul său, avocatul Orbu Ștefan în cadrul ședințelor de judecată, precum că „Rusu Daniel fiind coproprietar la 1/3 cotă-parte din imobilului respectiv, și-a dat acordul la obținerea de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a autorizației de construcție eliberată de autorități la 16 aprilie 2009 și a certificatului de urbanism. Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” a început lucrările de reconstrucție, dar totul s-a limitat doar la turnarea în sol a pilonilor fundației acestei construcții și din acel moment, în același an 2009, lucrările au fost sistate”.

În acest sens, Colegiul menționează că potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Prin urmare, prima instanță corect a reținut că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 4 februarie 2015 (f.d. 71-81), s-a stabilit că „... lucrările de construcție urmau a fi efectuate doar dacă ar fi fost eliberată autorizația de construcție și aceste lucrări urmau a fi executate în termen de un an. În speță, însă s-a dovedit că de fapt lucrările de construcție nici nu au început și nici autorizația de construcție nu a fost obținută de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, cauza fiind lipsa acordului lui Rusu D. Astfel, Rusu D. nu și-a exprimat acordul pentru edificarea construcției la solicitarea parvenită de la Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, împiedicând astfel obținerea actelor administrative necesare pentru construire și ulterior, cu rea credință a invocat nerespectarea obligațiilor contractuale de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, transferând responsabilitatea pe ultima” (f.d. 79, vol. I).

Sunt neîntemeiate și argumentele reclamantului-intimat precum că „... Rusu Daniel a așteptat ca Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” să execute contractul în decurs de un an din momentul începerii construcției și emiterii autorizației de construire, însă Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” nu și-a onorat obligația asumată și din data emiterii autorizației de construcție și începerii efective a construirii aceasta nu a mai construit nimic în termen de un an.

Deci, în termenul vizat, Rusu Daniel nu a obținut, ceea ce trebuia să se aștepte urmare a încheierii contractului, și totodată, obligația de reconstruire în termen ține de esența respectivului contract”.

Totodată, sunt neîntemeiate și argumentele intervenientului accesoriu Naonecinaia Tatiana, precum că „contractul de societate civilă este lovit de nulitate bsolută, iar rezilierea acestuia este posibilă orcînd ...”.

Instanța de recurs statuează că prin prisma art. 747 Cod civil, legiuitorul face trimiteri la art. 734 din același cod, care stabilește că părțile își pot rezerva în mod expres prin contract dreptul de rezoluțiune a contractului. Acordul privind rezoluțiunea contractului trebuie să fie încheiat în forma cerută pentru contract dacă din lege, contract sau uzanțe nu rezultă altfel.

Prin urmare, prima instanță just a stabilit că instanța de judecată nu este în drept să declare rezilierea contractului deoarece desființarea contractului ține exclusiv de voința părților contractante. Instanța de judecată stabilește, dacă au fost întrunite condițiile pentru reziliere și fie să confirme că contractul este reziliat, fie să constate că nu sunt întrunite condițiile pentru rezilierea contractului.

Astfel, prima instanță corect a concluzionat că nu au nici un suport juridic solicitările reclamantului-intimat Rusu Daniel privind rezilierea contractului de societate civilă nr. 1 din 8 aprilie 2009 încheiat între Șevciuc Veaceslav, Rusu Daniel și Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”.

Instanța de recurs menționează că este întemeiată și legală hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din care motive urmează a fi menținută.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, iar hotărârea primei instanțe este legală, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița, a casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445, alin. (1), lit. f) Ccod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide

Se admite recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Larensia-Com”, reprezentată de către avocatul Corneliu Chisilița.

Se casează decizia din 3 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Daniel Rusu împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Larensia-Com” și Veaceslav Șevciuc, intervenienți accesorii Tatiana Naconecinaia și Igor Cernăuțanu cu privire la rezilierea contractului de societate civilă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Valeriu Doagă

judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Nina Vascan

Nicolae Craiu